

A la Verge de Misericordia
advocada de Bens.

Invocació.

Mària amorosa - que des ton altura
escultas, benigna, - mion pobre cantar;
perdona al poeta, - que ab mai mal segura,
sa lira en ta gloria - vuy pensa en posar.
Sab bé que no t'ener - sos cants prou dolura;
que accords com mercepas - no sab fer vibrar;
mès, **Ou**, que concepas - l'afecte que l'quita,
accepta sos cantich - **Oh Verge Maria!**

Entre l'frondós follatge qu'erabalsama
la més rica planura,
hont provida natura

la èpuberancia de sa vida ostenta
encatificant de ricas esmeraldas
no sols lo pla', uns també las faldas
de las montanyas del contorn, derrama,
un Sabau, que al bell mitj jolieu s'assenta,
vivissims raigs de llum de fe cristiana,
qu' enjoyellan pulits tant bella plana.

Alli sols se respiran

afectes d'amor sant y benauransa;

alli lo naufrachs del mon, ab goig oviran
lo port qu' ofreix bonansa

a l'anima afligida:

alli troban los cors piau y concordia.

¿I com no ser aixís, si la Genjora
del Palau moradora

ès font que dona vida....?

¿Si s' diu.... Misericordia! ?

Emblema d'amor sant lo nom que portas,
se complau en fer ve' lo sant emblema,
y may son anatema

al peccador contrit ab ira llansa,
ans bè, sempre piadosa,
l'anima y l'aconorta
ab amor: son pit obra i l'esperansa,
y, misericordiosa,
al bon camí lo porta altre vegada,
gojosa al veure un'anima salvada.

Del mon en nostra estada pasatgera,
al viandat per ell, que en ella fia,
jamay l'hi falta un guia
que ab mà segura y ferma
del escabros camí conduhintlo al terme,
l'hi mostri, falaguèra,
lo negre fons d'horribles precipicis
en que podian despenyar-lo lo vicis.

Jamay amparo falta
al cor que bat per ella y la fe' exalta.

Per ço la vol, l'adora y la venèra
la Ciutat que la té per protectora,
que essent per ella ab Dèu intercessora

de son terme separa
los terribles assots qu' Aquell prepara
per castigar irat la rassa ingrata
que ab màxima ceguera
desconeix insensata

la magnitud del bé que cada dia,
bondados, a sos fills i a dolls envia.

Per ço fidel, devota y agrahida
en lo escut de las armas esculpida
ostenta, com a tim de sa noblesa,

la rosa primorosa

que com iris de pau a Reus enviares
cuando, misericordiosa,

dels horrors de la peste la lliurares:

Per ço d'agrahiment la flama encesa,
quiscun de los bons fills donant exemple,
en lo fons de son cor t'aixeca un temple

Perdonam, oh Verge!
si ma pobre ploma

debil e' inexpecta
per cantar las glorias
l'ardor amintorandi
s'atura confosa;
qu'es arduo l'empengo
petitas sas forsas:
mes de **Deu** s'ampara
y espera y t'implora
que t'mostrias ab ella
Abisericordiosa.
